

**Protokół nr 55/2014
z posiedzenia Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa
Rady Miejskiej Wrocławia
z 20 stycznia 2014 r.**

BRM-DPP.0012.12.1.2014

Posiedzenie Komisji prowadził przewodniczący Krzysztof Kilarski.
Na ogólną liczbę 5 radnych, obecni byli wszyscy radni – członkowie Komisji.
Lista osób spoza Komisji, które uczestniczyły w posiedzeniu, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Porządek posiedzenia:

I. Roczne sprawozdanie z działalności funkcjonującej przy Prezydencie Wrocławia Komisji Bezpieczeństwa i Porządku za rok 2013.

II. Zaopiniowanie projektów uchwał:

1. w sprawie „Gminnego Programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii dla miasta Wrocławia” – **druk nr 1389/14;**

III. Rozpatrzenie wezwań i skarg:

1. skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic Tęczowej i Zdrowej we Wrocławiu – **druk nr 1405/14;**

2. skargi spółki Trenza sp. z o.o. s.k.a. na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 1386/14;**

3. skargi pani _____ : na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy – **druk nr 1404/14.**

IV. Sprawy bieżące:

1. Pismo mieszkańców Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. _____ z dnia 13 stycznia 2014r. zawierające prośbę o interwencję Rady Miejskiej w sprawie zapewnienia normalnych i godnych warunków zamieszkania w kamienicy przy ul. _____

2. Pismo Komendanta Straży Miejskiej, Pana Zbigniewa Słwsza z dnia 15 stycznia 2014r. dot. wyroku w sprawie przeciwko pa _____ . (pismo do wiadomości Komisji)

3. Odpowiedź Dyrektora Departamentu Infrastruktury i Gospodarki, Pani Elżbiety Urbanek na pismo obywateli Wrocławia zamieszkałych przy ul. _____ z dnia 22 listopada 2013r. dot. budowy chodnika przy w/w ulicy.

V. Spotkanie z Komendantem Straży Miejskiej na wniosek członków Komisji zgłoszony podczas posiedzenia w listopadzie 2013r.

VI. Przyjęcie protokołu:

- nr 54/13 z dnia 20 grudnia 2013r.

VII. Wolne wnioski.

Ad. I.

Komisja po wysłuchaniu sprawozdania z działalności funkcjonującej przy Prezydencie Wrocławia Komisji Bezpieczeństwa i Porządku za rok 2013, które przedstawił Dyrektor Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego UM, Pan Stanisław Kosiarczyk, przyjęła do wiadomości w/w dokument.

Ad. II.

Następnie Komisja zaopiniowała projekt uchwały w sprawie „Gminnego Programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii dla miasta Wrocławia” – **druk nr 1389/14** – w głosowaniu (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych) postanowiła **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały.

Ad. III.

Kolejnym punktem było rozpatrzenie następujących skarg i wezwań:

1) skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic Tęczowej i Zdrowej we Wrocławiu – **druk nr 1405/14**. Pismem z dnia 8 stycznia 2014 r. Spółka Inter – Es Deweloper Piotr Ponikowski sp. z o.o. SKA (dalej: „Skarżący”) wniósł Skargę na uchwałę XLVIII/1183/12 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 19 września 2013r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic Tęczowej i Zdrojowej we Wrocławiu (dalej: „Uchwała”). Skarga dotyczy usunięcia naruszenia prawa poprzez stwierdzenie nieważności wskazanej Uchwały w całości. Uchwała zostawała podjęta zdaniem Skarżącego z istotnym naruszeniem prawa tj. art. 1 ust.2 pkt. 1,6,7,8, art.6 ust.2, ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz.647), art.,4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz.1623 ze zm.), art. 31 ust. 3 , art.32, art. 64 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz.483 ze zm.). Ponadto Skarżący stwierdził, iż przedmiotowa uchwała narusza jego indywidualny interes prawny poprzez przeznaczenie części nieruchomości stanowiącej działkę 4 AM 29 i część działki nr 1/1 AM 30, obręb Stare Miasto (będących przedmiotem użytkowania wieczystego Skarżącego) pod drogę klasy głównej lub zbiorczej (oznaczonej symbolem 1 KDG-Z) oraz ograniczenie zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej wyłącznie w wydzieleniach wewnętrznych (A) i (C), a tym samym pozbawienie Skarżącego prawa do zabudowy przedmiotowych nieruchomości zgodnie z wydanymi przez Prezydenta Wrocławia decyzjami: z dnia 23 lipca 2013 r. o warunkach zabudowy (decyzja Nr 8/2013) oraz z dnia 1 października 2013 r. zatwierdzająca projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę przez Skarżącego inwestycji – budowy zespołu budynków mieszkalnych z usługami i garażem wielostanowiskowym i zagospodarowaniem terenu z wyłączeniem sieci i przyłączy przy ul. Tęczowej 79 – 81 we Wrocławiu (decyzja nr 4835/2013). W niniejszej sprawie Skarżący wezwał wcześniej Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszenia prawa poprzez uchylenie spornej Uchwały. Powyższe wezwanie odpowiada zakresowi niniejszej skargi. Należy wskazać, iż dnia 28 grudnia 2012 r. Rada Miejska Wrocławia podjęła uchwałę XXXVI/819/12 w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic Tęczowej i Zdrowej. Zgodnie z uzasadnieniem do powyższej uchwały fragment planowanej Śródmiejskiej Trasy Południowej przebiegać miał przez działkę nr 4, AM 29 obręb Stare Miasto, na której planowane są inwestycje komercyjne. Z tych powodów koniecznym było przyjęcie planu miejscowego, którego zapisy umożliwią w przyszłości zrealizowanie w/w trasy. W rzeczonyj sprawie występuje szczególnie ważny interes publiczny, jakim jest zabezpieczenie możliwości realizacji istotnej dla miasta drogi publicznej wyrażonej w aktach polityki przestrzennej. Obecnie powyższe jest uregulowane przez Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wrocławia, przyjętego uchwałą nr LIV/3249/06 z dnia 6 lipca 2006 r. wraz ze zmianą przyjętą uchwałą nr L/1467/10 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 20 maja 2010 r. wyznaczając korytarz Śródmiejskiej Trasy Południowej. Podkreślenia wymaga fakt, iż uchwalenie Planu miejscowego w niniejszej sprawie nastąpiło zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o plano-

waniu i zagospodarowaniu przestrzennym Dz.U.2012.647 j.t., z późn. zm., dalej: „Ustawa”) oraz zgodnie z kierunkami polityki przestrzennej określonymi w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wrocławia przyjętego uchwałą nr LIV/3249/06 z dnia 6 lipca 2006 r. (Biuletyn Urzędowy Rady Miejskiej Wrocławia Nr 8, poz. 253) wraz ze zmianą przyjętą uchwałą nr L/1467/10 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 20 maja 2010 r. (Biuletyn Urzędowy Rady Miejskiej Wrocławia Nr 5, poz. 116). Projekt Planu miejscowego został wyłożony do publicznego wglądu, a Skarżący zgodnie z przysługującym mu na podstawie art. 18 ust. 1 Ustawy uprawnieniem, wniósł do niego swoje uwagi. Na uwagę zasługuje fakt, iż Skarżący jest użytkownikiem wieczystym nieruchomości położonej na terenie objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Nie jest jednak jej właścicielem, a co za tym idzie nie przysługuje mu pełne władztwo nad nieruchomością, tożsame w swoim zakresie z prawem własności. Istotnym w niniejszej sprawie jest fakt, iż brak zgodności zamierzeń Skarżącego co do sposobu wykorzystania działki z treścią Planu miejscowego nie oznacza jednak, że zapisy Planu miejscowego i podjęta uchwała są niezgodne z prawem. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządzony i uchwalony na zasadach i w trybie określonym w Ustawie oraz w zgodzie z powszechnie obowiązującymi przepisami, mimo niosących w swej treści ograniczeń w wykonywaniu prawa własności nieruchomości, nie narusza konstytucyjnej zasady ochrony własności, przewidzianej w art. 21 ustawy zasadniczej (wyrok NSA z dnia 17 sierpnia 1999 r., II SA/Ka 1842/97). Ponadto, określone w art. 3 ust. 1 Ustawy władztwo planistyczne, uprawnia do kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej na terenie gminy. W związku z tym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gmina określa m.in. rozmieszczenie inwestycji celu publicznego (art. 4 ust. 1 Ustawy). Plan ten obejmuje wszystkie nieruchomości, a nie tylko te należące do gminy. (Wyrok WSA w Olsztynie z dnia 20 grudnia 2011 r. II SA/OI 543/11). Podkreślić należy, iż zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego kształtuje, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości, poprzez ustalenie przeznaczenia terenu, oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu (art. 4 ust. 1 Ustawy). Ustawodawca przewidział jednakże gwarancje prawne dla właściciela oraz użytkownika wieczystego nieruchomości, z której korzystanie w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem, w związku z uchwaleniem planu miejscowego, stało się niemożliwe bądź istotnie ograniczone. Zgodnie z treścią art. 36 Ustawy nie tylko właściciel, ale także użytkownik wieczysty nieruchomości może żądać od gminy odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo wykupienia nieruchomości lub jej części. W myśl zaś ust. 2 art. 36 Ustawy, realizacja w/w roszczeń może nastąpić również w drodze zaoferowania przez gminę właścicielowi, a także użytkownikowi wieczystemu nieruchomości zamiennej. Kolejną ochronę interesów właścicieli oraz użytkowników wieczystych nieruchomości uregulowano w art. 65 ust. 2 Ustawy, według którego, w przypadku gdy uchwalono dla określonego terenu miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, nie stwierdza się wygaśnięcia decyzji o warunkach zabudowy jeżeli została wydana ostateczna decyzja o pozwoleniu na budowę. Biorąc pod uwagę powyższe skargę uznać należy za niezasadną. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o oddalenie przedmiotowej skargi.

2) skargi spółki Trenza sp. z o.o. s.k.a. na Prezydenta Wrocławia – druk nr 1386/14. Pismem z dnia 2.12.2013 r. TRENZA sp. z o.o. s.k.a. (dalej: Skarżąca) złożyła skargę na nienależyte wykonywanie zadań, naruszenie praworządności, a także przewlekłe i biurokratyczne załatwianie sprawy przez Prezydenta Wrocławia. Skarżąca wskazała, iż w dniu 16 stycznia 2013 r. złożono do Wydziału Architektury i Budownictwa we Wrocławiu wnioski o wydanie zaświadczeń o samodzielności lokali na lokale mieszkalne typu apartamentowego w budynku hotelowym. Pomimo prawidłowo, w ocenie Skarżącej, złożonych wniosków Prezydent Wrocławia wydał postanowienie odmawiające wydania zaświadczeń o treści wskazanej we wnioskach. Na skutek wnoszonych zażaleń, oraz orzeczeń Samorządowego Kolegium Odwoławczego we Wrocławiu, które uchylały postanowienia Prezydenta Wrocławia i przekazywały sprawę do ponownego rozpoznania, postępowanie w sprawie wnio-

sków Skarżącej nie zostało zakończone. Skarżąca wskazała, iż powyższe wynika z faktu nieprzeprowadzenia przez Prezydenta Wrocławia jakiegokolwiek postępowania mającego na celu ustalenie czy przedmiotowe lokale spełniają wymagania do uznania ich za samodzielne lokale mieszkalne. Skarżąca podniosła także przewlekłość postępowania, podkreślając, iż pomimo ustawowego terminu przewidzianego na wydanie zaświadczenia wynikającego z art. 217 k.p.a., organ załatwia sprawę już ponad 9 miesięcy. W odpowiedzi na skargę Prezydent Miasta Wrocławia poinformował, iż w jego ocenie skarga jest niezasadna. Wskazał ponadto, że postępowania w sprawie objętej Skargą nie zostało zakończenie, a sprawa jest obecnie rozpatrywana przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Wrocławiu. W ocenie Komisji w niniejszej sprawie zastosowanie znajdzie art. 234 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2013.267 j.t., dalej: kpa), zgodnie z którym w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu, natomiast skarga pochodząca od innych osób stanowi materiał, który organ prowadzący postępowanie powinien rozpatrzyć z urzędu. W przypadkach wskazanych powyżej organem właściwym do rozpatrzenia skargi jest organ uprawniony do wszczęcia postępowania lub organ, przed którym toczy się postępowanie (art. 236 kpa). Biorąc pod uwagę wskazane powyżej przepisy, a także informację uzyskaną od Prezydenta Wrocławia, iż sprawa jest obecnie rozpatrywana przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze, pismo z dnia 2.12.2013 r., niezależnie od nadanej mu nazwy, należy potraktować jako pismo procesowe strony, którego treść powinna być wzięta pod uwagę przez organ rozpatrujący sprawę, a zatem Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Wrocławiu. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

3) skargi pani [imię] [nazwisko] na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy – druk nr 1404/14. Pismem z dnia 30 grudnia 2013 r. Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej przekazało Radzie Miejskiej Wrocławia na podstawie art. 231 w zw. art. 229 pkt. 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz.267) skargę [imię] [nazwisko] (dalej: „Skarżąca”), przekazaną przez Dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów pismem z dnia 20 grudnia 2013 r. Przedmiotem skargi jest nieuwzględnienie przez Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu wniosku o przyznanie z Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej Pani [imię] [nazwisko];

[imię] [nazwisko], skutkujące odmową przyznania w.w. środków ze względu na ciążę Skarżącej i stanowiące tym samym przejaw dyskryminacji ze względu na płeć. Pełnomocnik Rządu ds. Równego Traktowania w imieniu Skarżącej podniosła, iż taka dyskryminacja jest niedopuszczalna i stanowi naruszenie art. 32 Konstytucji oraz przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2012 r. poz.457, dalej „Rozporządzenie”). W/w rozporządzenie w sposób enumeratywny wymienia bowiem przesłanki jakie powinny być spełnione przez osoby ubiegające się o dotację, co wyłącza możliwość interpretacji rozszerzającej. Niesłuszne jest także zdaniem Pełnomocnika Rządu założenie, iż osoba prowadząca działalność gospodarczą pobierająca zasiłek macierzyński powinna zawiesić działalność gospodarczą. Odpowiedzi na skargę udzielił Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu (dalej: „Dyrektor”) pismem z dnia 15.01.2014 r. w którym wyjaśnił, iż Skarżąca złożyła wniosek o przyznanie jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej w zakresie usług wulkanizacyjnych oraz pojazdów samochodowych. W wyniku weryfikacji wniosku, Urząd odmówił przyznania w/w wsparcia, co miało wielopłaszczyznowe uzasadnienie. Wniosek został rozpatrzony negatywnie po pierwsze dlatego, iż Skarżąca nie udokumentowała posiadanych kwalifikacji pozwalających w sposób samodzielny świadczyć przedmiotowe usługi, nie ma też żadnego doświadczenia w powyższym zakresie.

Dyrektor podniósł ponadto, iż przesłanką przyznania środków na podjęcie działalności jest pełna, osobista aktywność przedsiębiorcy. W obliczu zaś braku stosownych umiejętności oraz faktu pozostawiania w ciąży samodzielne prowadzenie działalności wulkanizacyjnej jest praktycznie niemożliwe. Odnosząc się do kwestii korzystania przez Skarżącą z zasiłku macierzyńskiego Dyrektor wskazał, iż nie zaniegował możliwości prowadzenia przez Skarżącą działalności gospodarczej w trakcie pobierania zasiłku macierzyńskiego jednak wyjaśnił, iż przerwa w jej wykonywaniu w związku z opieką nad dzieckiem nie może być wliczana do okresu prowadzenia działalności. Ponadto osoba bezrobotna ubiegająca się o przyznanie jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej zobowiązuje się do jej nie zawieszania przez okres 12 miesięcy. Dyrektor podkreślił, iż zgodnie z wyjaśnieniami ministra właściwego ds. pracy udzielonymi w stanowisku z dnia 15.07.2007 r. „(...) przerwa w prowadzeniu działalności gospodarczej spowodowana pobieraniem zasiłku macierzyńskiego, jako świadczenia pieniężnego niewymienionego w przepisach ww. rozporządzenia w ocenie Departamentu Funduszu, nie może zostać zaliczona do 12 miesięcy okresu prowadzenia działalności gospodarczej (...)”. Kolejną przesłanką odmowy udzielenia Skarżącej jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej był brak należytego zabezpieczenia (gwarancji) zwrotu pełnej kwoty zobowiązania oraz skuteczności czynności egzekucyjnych. Dochody jednego z trzech wskazanych przez Skarżącą poręczycieli były niewystarczające, natomiast okres na jaki została zawarta umowa o pracę drugiego z poręczycieli był krótszy niż czas obowiązywania wnioskowanej umowy. Dyrektor wskazał ponadto, iż zgodnie z informacją z CEIDG, Skarżąca w dniu 01.12.2013 r. podjęła ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej bez wsparcia środkami publicznymi. Zgodnie z art. 46 ust.1 pkt.2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013 r. poz. 674) oraz przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2012 r. poz.457 dalej „Rozporządzenie”), przyznawanie bezrobotnym środków na podjęcie działalności gospodarczej należy do zadań starosty/prezydenta miasta. W § 6 Rozporządzenia wskazane zostały szczegółowe wymogi, którym musi odpowiadać wniosek o przyznanie jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej, zwanych dalej „dofinansowaniem”. Należy podkreślić, iż przyznanie dofinansowania jest czynnością fakultatywną, o czym świadczy § 7 Rozporządzenia, który stanowi, iż po spełnieniu wymogów określonych w tym paragrafie, Starosta „może” uwzględnić wniosek o dofinansowanie tylko w razie łącznego spełnienia warunków wymaganych Rozporządzeniem oraz zabezpieczenia zwrotu otrzymanych środków. Środki zabezpieczenia są takie same jak w przypadku podmiotu starającego się o refundację na wyposażenie lub utworzenie stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego. Należy stwierdzić, iż w niniejszej sprawie sam fakt, iż Skarżąca była w ciąży nie świadczył jednoznacznie o braku możliwości prowadzenia przez nią działalności gospodarczej. Odmowa przyznania dofinansowania ze względu na ciążę stanowi dyskryminację ze względu na płeć w rozumieniu 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Należy jednak zauważyć, iż odmowa przyznania dofinansowania była uwarunkowana innymi czynnikami takimi jak brak należytego zabezpieczenia zwrotu pełnej kwoty zobowiązania oraz skuteczności czynności egzekucyjnych.(wymagany przez § 6 pkt. 9 Rozporządzenia). Powyższa przesłanka zasługuje zdaniem Komisji na uwzględnienie. Reasumując, należy uznać, iż Dyrektor miał prawo odmówić Skarżącej odmowy przyznania dofinansowania ze względu na brak należytego zabezpieczenia ewentualnego zwrotu pobranego dofinansowania. A zatem skarga nie zasługuje na uwzględnienie. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

Ad. IV.

Następnie Komisja zapoznała się z treścią korespondencji:

1. Pismo mieszkańców Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. _____ z dnia 13 stycznia 2014r. zawierające prośbę o interwencję Rady Miejskiej w sprawie za-

pewnienia normalnych i godnych warunków zamieszkania w kamienicy przy ul. Komisja postanowiła zwrócić się z do Zarządu Zasobu Komunalnego z prośbą o ustosunkowanie się do przedmiotowej sprawy i powiadomienie Komisji o treści zajętego stanowiska.

2. Pismo Komendanta Straży Miejskiej, Pana Zbigniewa Słysz z dnia 15 stycznia 2014r. dot. wyroku w sprawie przeciwko panu I Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości.

3. Odpowiedź Dyrektora Departamentu Infrastruktury i Gospodarki, Pani Elżbiety Urbanek na pismo obywateli Wrocławia zamieszkałych przy ul. z dnia 22 listopada 2013r. dot. budowy chodnika przy w/w ulicy. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości.

Ad. V.

Następnie odbyło się kolejne spotkanie członków Komisji z Komendantem Straży Miejskiej, Panem Zbigniewem Słyszem, w którym wzięli również udział funkcjonariusze Straży Miejskiej w osobach: Pan Ryszard Kozłowski, Pan Piotr Kościelny, Pan Sławomir Kolkowski.

Spotkanie, podobnie jak to, które miało miejsce w lipcu, poświęcone było omówieniu funkcjonowania Straży Miejskiej jej struktury. Ponadto omówiono również następujące sprawy:

- długość oczekiwania na interwencję,
- kwestie budżetu Straży Miejskiej,
- zatrudnienia i wynagrodzenia strażników miejskich,
- ewentualne możliwości zwiększenia etatów w Straży Miejskiej,
- zakresu obowiązków strażników miejskich w tym osiedlowych.

Ad. VI.

Następnie Komisja zatwierdziła protokół nr 54/13 z dnia 20 grudnia 2013r.

Ad. VII.

Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Następnie Przewodniczący Komisji zaproponował, aby kolejne posiedzenie odbyło się dnia 10 lutego 2014r. (wtorek) o godz. 15.30, w sali nr 302.

Przewodniczący Komisji
Krzysztof Kilarski

Protokół sporządziła:
Elżbieta
Bocheńska - Zarzycka

